

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre 3 ft.
Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a laptulaj-
donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 hasábes petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyitlter sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomdá-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.

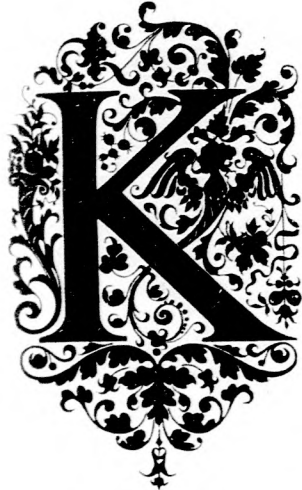
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A mult hét közvéleménye.

ét esemény vonul végig a héten ide érkezett hazai és külföldi lapok hasábjain, mint a hosszú lére eresztett cikkek vékony levevényében a húsfele. Egyik, a külföldi lapok nyilatkozatai a Tiszajubileumról; a másik, variatio super eo: a főispánok hatalma túlságos nagy lesz az új törvényhatóságokban.

Az első pontra éppen nem személyes tekintetéből térünk vissza, hanem azért, mert minden okos politikust, sőt minden komoly hazafit kell, hogy érdekeljen, minő ítéleteket alkotnak felőlünk, mostani államfentartó nemzedékről, azok, akikhez már csak a tények jutnak el, rokon- és ellenszenvek salakjáról leszűrődve. Különben sem veheti meg a tökéletes ember, másoknak róla szóló véleményét, mert magunk sokkal közelebb állunk magunkhoz, semhogy elfogulatlanul ítélkedhetnénk.

Hát bizony a külföldi lapok más-más tónusban, de egyhangulag kimondják, hogy Magyarország — a jubileumok hazája — ezúttal nem jubilat hiába; mert a saját megszilárdulása, részeinek egymással mintegy összeérése, egybeforradása fölött jubilat. Tisza Kálmánt, mint politikust és hazafit, főtiszóval és nyilvánosan irigylük tőlünk. Nem haboznak ezt kiírni oly lapok, melyek parancsoló szükség nélkül jót nem szeretnek mondani hazánkról és népünkről. Idézeteket adni nem vezetne célra; mert — mint már mondók — egyik ugyanazt mondja, mint a másik; csak a szavak különböznek, az értelem ugyanaz.

Mégse állhatjuk meg, hogy a republikánus (tehát nem mameluk) Franciaország első lapjának, a Temps-nak dec. 1-én kiadott számából ne fordítsunk le ide néhány sort. Ez a világlap így nyilatkozik:

Magyarország ma olyan évforduló ünnepeit üli, amilyenre századunkban kevés nemzetnek és kevés miniszternek nyílik alkalm. Tíz év mult el azóta, hogy Tisza Kálmán Szent István koronája országainak miniszterelnökévé nevezetett ki. Ekkor egy párt üdvözölte a mérsékelt baloldal vezérének kormányra jutását, ma egy egész ország siet üdvözölni a nemzeti kormány fejét. Pedig Tisza Kálmánnak nehé feladatot kellett megoldania. Nem tartozik ő a sors azon kegyeltjei közé, akiket a véletlen megkímél a felelősségektől. Sokszor kellett elmentálnia még annak is, ami akkor nemzeti érintületnek látszott és ha ma oly népszerűségnek örvend, melyet csak Deákéval lehet összehasonlítani, ezt nem a személyes szerencsének köszönheti, hanem nehéz küzdelem árán vívta ki.

Annyira megy a külföldi lapok elismerése, hogy túlbuzgalmukban szonika megtették Tiszát külügyminiszter-kandidátusnak és senki egy szóval sem tette hozzá, mint a jelölteknek szokás, hogy az már mégis hihetetlen.

És nemcsak a másik államfél lapjai, melyeket az ellenzék inkább megvesztegetetteknek deklarál, semhogy citálja, vagy respektálja, mikor nem az ínyére nyilatkoznak; hanem egész Európa sajtója, köztük még az orosz lapok is osztatlan elismeréssel magasztalják e nagy magyar államférfiut.

No ha valaki mindezekre azt találja teleni, hogy mindez szemfényvesztés, mert hát ez a Tisza Kálmán egész Európát egyszerre lekenyerezte: akkor ez jobban megdicséri Tiszát, mint amennyire mi szándékoztunk kiemelni.

Ne feledjük el, hogy hős számban csak az megy el, aki nagy ellentélen győzött; így hát ha az ellenzék azt akarja, hogy egetostromló fiaival valaha nagyokká lehessenek, már a saját jövő reputációja érdekében magasztalnia kell

Tiszát, nehogy ha egyszer . . . majd egyszer legyőzi, tagadásba vehessék az ő saját gigászi erejét.

A másik a főispánok leendő túlságos hatalmáról szól, minden képzeltető durból.

Hát bizony nálunk nem szeretik a kontrollt és kontrolórt. A magyar kényelmes vér nem óhajta a szigort és pontosságot; meglátszik ez abból, hogy mindig szidja ugyan pl. a közös hadsereget, hogy mért nem magyarosodik. hanem azért nem szeret beállani oda, mert ott vezényszóra kell perülni.

Hogy egyszer valahára lesz egy egységes kéz, mely az államélet ezerágú funkcióit összpontosan, harmonikusan szabályozza s melynek feladatává tétetik az élet kívánalmainak legjobban megfelelő rendszereket puhatólni; hogy végre valahára lesz itt közel is valaki, aki a tisztviselőnek kötelesség-teljesítését közvetlenül ellenőrzi: azért haragudhatnak a hanyag vagy gyöngye tisztviselők, de a nagy közönség, tehát éppen az „oh nép”, az ellenzék megmondhatja, az csak örülhet rajta.

A becsületes, munkás tisztviselő csak nyerve, mert remélheti szorgalma s munkája elismerését.

Eddig a messze távoli miniszteri ellenőrzés mellett — mint példakból látjuk — elcsenevessett a legtehetségesebb, legszorgalmasabb tisztviselő évtizedekig előléptetés nélkül, mert talán nem volt alkalma szerény állásán feltűnni; ezentúl az ilyeneknek a főispán hivatalból és kötelességszerűleg protektorok lesz.

Szerény nézetünk szerint magától értendő, hogy a rendes, munkás ember csak örül az ellenőrzésnek, mert az napfényre deríti érdemeit; viszont, aki fázik a kontrolltól, az már ezzel is elárulja, hogy nem bizik magához.

Nagyon is kívánatos, hogy a közrend és haladás érdekében legyen már egyszer minél szigorubb, de egyuttal igazságos ellenőre, mintegy mozdonyvezetője az állami funkciókat végző hivatalnok-sereg tekervényes pályájának.

Ami azon indokolatlan félelmet illeti, hogy a főispánok zsarnokokká nővik ki magukat, az egyelőre csak odavetett föltevés, még pedig éppen nem a tisztességesek fajtájából való.

Napoleon bizonyára a leghatalmasabb ember volt e századnak s mégis mikor elharapódzott kedélyén az önkény arankája, azt mondta neki egy önértetes francia polgár: Caesar! te rendkívül erős vagy, de azért egy magad nem veheted föl a keztyűt mindnyájunk ellen.

Mi is vagyunk Bácskában hála Istennek 600,000-en; tehát talán csak megbirkózunk, ha úgy kerül sora, azzal az egy-két-három főispánnal.

Vigasztalja meg ez mindazokat, akik akár karukat, akár fejüket oly gyöngéknék érzik, hogy akaratlan önvádakkal is elég ügyetlenek magukat kompromittálni.

Keleti dolgok.

II.

A botrányos dolgok mindennap jobban szaporodnak. A megsértett berlini békekötés fölötti konferenciázók Konstantinápolyban nem hogy megállapodni tudnának saját békekötésük érdekében a még csak alig megszáradt tintájuk becsülete tekintetéből is; de sőt a büszke Albion, melynek örökébe éppen ugyanazon Salisbury lépett, ki Beakonsfield nemes nyomdokait követé akkoriban: most az első, ki magát a békekötés alól emancipálja, s egy nihilistához illő érvvel Battenberg mellé áll; mert ez az angol királyné protegéje, s e kivétel kedvéért az európai békekötés feloldatik s ismét a zürzavar áll elő a Keleten, s a török hadd szenvedje a továbbbi rövidséget; mert ha ő mozdul meghatalmazás nélkül, akkor az orosz is felszabadul kölezettsége alul s a berlini békekötés egyáltalában senkit nem kötelez; mert a háboru a szerb és bulgárok közt úgy is mindent halomra döntöt.

Ime tehát, oda jutottunk Európa areopágja ellenében, hogy a kis keleti népek disponálnak nemcsak önmaguk, de Európa fölött is; mert a békekötését ugyan halomra döntik, mielyt a bulgárok és szerbek ezt akarják. S mint látjuk az effektusokból: ez csakugyan mód nélkül sikerülni is fog nekik! Mert immár az orosz annyira echaufirozva van bulgárjai (?) érdekében, hogy el is feledte Battenberg Sándor sértéseit, és csakis azon áldozatot követeli tőle, hogy tegye le hódító kardját az ő cárja lábai elé mint megalázódása jelét? és ő nem csak megbocsát neki, de hálát sem kíván tőle, hogy orosz tisztjei által vezetette be őt és a bulgárokat a győzelem templomába; sőt ezentúl, ismét hatalmas istápolásába veszi őt és nemzetét — a bulgárokat; az osztrákokat, meg magyarokat pedig, mivel a hálátlan Szerbiának levertetése perceiben nagy segítségére voltak a fegyverszünet személyes kieszközése által: ráijesztéssel oda fogja terelni, hogy sem a szerbek sem a bulgárok ügyeibe ezentúl nem fognak avatkozni, s így a bulgárok majd általa fognak az egész Kelet uralmához eljutni, a minék természetesen a vége mégis csak az lenne, hogy Szófia templomára Konstantinápolyban, mint a legnagyobb Mufti, ő tenné fel az orthodoxia keresztjét; s a többi szláv népek Keleten mindannyian dicsőségeknek tartanák, hogy a nagy Szlavia megmentője az orosz cár alattvalóivá vallanak magokat.

Hát hiszen, szerintünk, az orosz nagy államoknak a mai európai konstellációk nem igen kedveznek; főleg ha igaz, hogy Bismarck azon nevezetes kijelentését tette volna, hogy t. i. az öreg Vilmos életében már háboru nem fog lenni. Mert ha a nagy Németország velünk tart: hát ki ellenünk? mondhatjuk mi is a Széchenyiek jelmondatával.

Ha pedig még egy Bismarck sem állná meg helyét, mi mindamellert bátran betöltönk hivatásunkat, mely bennünket szomszéd-sági viszonyainknál fogva is a keleti népek barátságára és ezek szabadságai kivívására utal: ugyan vajjon ily körülmények közt kétes lehet-e az, hogy a Kelet velünk fog tartani, miután kisebb nemzeti államaik őket úgy is csak a mi szövetségünkre fogják utalni? Mert hát tőlünk nem is foghatják sem vallásuk, sem nyelvök megrabolatását, de még kevésbé Konstantinápoly elfoglalását is félteni.

Mert hiszen a Kelet főleg az orthodox népek és nemzetek birodalma, melyek külön faj és külön történeti missziókkal is bírnak már évszázadok óta, melyeket tehát külön szabadságaik és történeti multjuk szerint csakugyan külön nemzetekül fenn is kellene tartani Európának, nehogy az orosz nagy Molochnak esse nek áldozatul, mely minden külön életnek megölő betűje lenne, mint a milyen az egész éjszaki birodalom a jegestengertől a Hymalajaig és ettől egész Bizanzig, ha még ezt is elnyelnie sikerülne.

Amde hát ez utóbbit minden áron megakadályozni európai érdek volna? és ime! a hatalmas Albion nem látja be a veszélyt, mely őt már Indiánál is a torkánál fogva fojtogatja.

Es talán nem látja be ezt a művelt német nemzet is, mely ha egy Bismarckja behunyja szemeit, az egyesült német nemzet ereje is feloszlásnak indulhat?

Es hát a katolikus nagy Franciaország sem fél a fojtogató orthodoxia meg erősödött szellemétől, mely saját otthonában — az orosz birodalomban is már 40 nemzet nyakára hágott s meg is fosztá jórésben valamennyit hitétől és papjaitól is, hogy az ugynevezett pravoszlávno — igaz hitnek tartott ószláv vallás aklába terelje minden alattvalóját. Mert hát nem túri meg a vallásszabadság gondolatát sem, nemhogy a különfeleségét a vallásgyakorlatoknak?

Hát igen, mindezt jól tudják Európa nagy nemzetei is; de hát mindegyik napról napra él politikája által s azt hiszi, a jövővel

majd az unokák fognak elbánni; holott a nagy nemzetek közti konstellációk talán soha sem voltak kedvezőbbek, hogy az éppen elszigetelve élő muszkával ez idő szerint bánjanak el?

Hát Németország mikor volt ily hatalmas mint most Moltke és Bismarck vezérlete alatt? s mikor lesznek ismét a kisebb szláv nemzetek oly hangulatban, hogy a Keletet csakis önmaguk által kívánják birtokolni; és az orosz kedveért nem szeretnék abdikalni saját állami, taji és vallási külön existenciájokról; mert hát egyszersmind szabadok is kívánnak lenni s nem úgy, mint az orosz alattvalók általában?

És mi magyarok és lengyelek, kik testvérekül éreztünk a multban s királyaink közösségében az egyesült két nemzet együvé válóságát konstatáltuk a multak háboruiban a török ellen s a jelen forradalmaiban mindkettőnk részéről az orosz ellen: nem-e a legnagyobb kötelesség éretével vennők fel az élethalál-harcot, midőn erre Európa kiváló nagy nemzetei hívnának fel bennünket?

Vagy igen! de hát Európa még ma sem konszolidált; vagy ha az? . . . nincs egy nagy Napoleonja, ki a jeges medvét még saját odújában is fölkeresni elég merész volna s azt mondaná neki: add vissza, mit annyi nemzet-től elraboltál s elégedjél meg orthodox benső életteddel, ha ez is élet, mely már magában a halál, mert vele jár a stagnáció. . .

Hát csak stagnálj tovább; de hagyj békét Európának!

Antunovits József.

Hírek.

Széchenyi József, zombori kir. törvényszéki elnök, a napokban meglátogatta a kerületéhez tartozó kir. járásbírókat.

Athelyezések a honvédségnél: Poppovits Theodózius százados, az 5. zászlóaljtól a dunatemeskői 85. zászlóaljhoz, Pöschl Gusztáv százados, pót-parancsnok a 3-ik zászlóaljtól csapatszolgálatra a közép-bácskai 5. zászlóaljhoz, Kolonics János főhadnagy a 6. zászlóaljtól a közép-bácskai 5. zászlóaljhoz, Fuka Sebestyén hadnagy a 3. zászlóaljtól segédtszti minőségben a közép-bácskai 5. zászlóaljhoz, Tótalvy Gyula hadnagy-segédtszti a 11. zászlóaljhoz hasonló minőségben az észak-bácskai 4. zászlóaljhoz és Eisenstädter Alajos hadapród-tiszthelyettes az 5. zászlóaljtól a torontálemesi 16. zászlóaljhoz helyeztetek át.

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter Radulovits Darinka, kovil-szent-iváni elemi népiskolai rendes tanítónőt, jelen állásában végleg megerősítette.

Papp János székhely-udvarhelyi kir. törvényszéki joggyakornok kinevezetett a szabadkai kir. törvényszékhez aljegyzővé.

A közös hadügy miniszter körrendeletet bocsátott ki, melyben azon legényeknek mihamarabb eszközöndő himlő elleni beoltását rendeli el, kik eddig beoltva nem voltak.

A levelező közönség figyelmébe. A közlekedésügyi miniszterium a következő hirdetményt teszi közzé: A levelező közönség közt az a szokás terjedt el, hogy levelein a levéljegyet a pecsét helyére illesztik, mivel azt hiszi, hogy így a levél utközi rosszhiszemű felbontását s netáni pénz elorzását lehetetlenné teszi. Ez utóbbi feltevés azonban téves, mert ily levelein pecsét nem alkalmaztatván, a levéljegyet óvatos leszedése után az annak helyén történt rosszhiszemű felbontás nyomait az újból ráragasztott levéljegyet még el is takarja. Míg tehát e tekintetben a levelek ily képen lezárása a közönségre nézve semmi haszonnal nem jár, addig az a postai kezelést s különösen nagyobb városokban, hol naponként sok ezer levél adatik föl, az átbélyegzést tetemesen megnehezíti s föltartoztatja. Hogy t. i. ezen munka kellő gyorsasággal végeztesse, szükséges, hogy a levéljegyet mind egyik levélen egy és ugyanazon helyen, még pedig az átbélyegzőnek keze ügyében legyen alkalmazva, nehogy az átbélyegzés alatt a leveleket fordítgatni s a kéz mozgását félbeszakítani vagy irányát megváltoztatni kelljen. Ettől eltekintve, azt a körülményt, hogy ilyen leveleim oldalán nincs levéljegy, az utközi postahivataloknál gyakran arra ad alkalmat, hogy gyors kezelés közben az illető levél, portóval terheltetik, mi a külföldi forgalomban az illető postaigazgatóságok részéről már fölszólamlásokat idézett elő s mindenesetre zavart s munkaszaporítást okoz. Ismételve kérek tehát a levelező közönséget, hogy a fent álló postai szabályokhoz képest levelein a levéljegyet mindig a cimoldal felső jobb sarkán alkalmazza. A mi pedig a közönségnek ama tudvalevőleg szintén igen elterjedt szokását illeti, hogy közönséges vagy ajánlott levélben pénzt küld, igen kívánatos volna, hogy a közönségtől elálljon s csakis pénzeslevélben, vagy az oly kényelmes és olcsó postautalványok útján küldjön el pénzt, mert ha ritka is, az elfordult feljelentések száma után itélve, az az eset, hogy a közönséges vagy ajánlott levélbe helyezett pénz elvész, sőt olyan esetek is fordultak elő, hogy az elveszettnek állított pénz a levélbe be sem téve, a közönség mégis, ha a szabályszerű módot választja pénz elküldésére, legalább minden eshetőségre kárpótlást biztosít magának és a postaszemélyzet is ritkábban volna gyanúsításnak kitéve.

Megyenkből több szerbajkú ifjú átment Szerbiába a bolgárok ellen harcra.

Mult pénteken a rom. kath. templomban a reggeli mise alatt egy asszony szélhűdés következtében szörnyet halt.

Ó-Verbáson a napokban Brósz János Kézsmárkról, szótöbbséggel megválasztott tanítónak.

A szenttamási görög-keleti szerb egyházi dal-társulat alapszabályai, a bemutatási záradékkal ellátottak.

Kármán Achill kúlai járásbírói tükvi gyakornok Hódáságra segédtelevélvezetőnek nevezetett ki.

Ófelsége dr. Gedeon Albert szarvasi járásbírói albirót az újvidéki törvényszékhez bíróvá nevezte ki.

Poppovics Döme, mint a szabadkai ügyvédi kamara hirdeti, az ügyvédség gyakorlatába visszahelyeztetett, mert a kuria az ellene emelt sikkasztás vádjától fölmentette.

Az olvasóköri bankett. Azt mondják Zombornem nagy város. Pedig dehogyan igaz ez. Mutatja azt a mostani vasárnap nap, midőn egész sora volt az élvezni valóknak, mint akár csak egy fővárosban. Az olvasókör tagjai élükön elnökükkel, a főispánnal egy kedélyes összejövetellel iparkodtak újból bebizonyítani az olvasókör társadalmilag oly fontos állását. Ha biztoss jele egy összejövetel jól sikerültének a vigság, ugy ezen bankett fényesen sikerült, oly általános léven a jókedv, hogy az egész társaság fel volt villanyozva. Az öregebbek élveztek a fiatalság jókedvét, impulzust nyervén ők is a vigadásra, a fiatalok pedig meghallgatták az idősebbek iránytmutató tanácsait. S ily hangulatban folyt le a kedélyes összejövetel. S ha még hozzá vesszük jelenlétét oly férfúknak, kik az öregebbek s fiatalok között az áthidaló kapcsot képezték, ugy arra kell következtetnünk, hogy a vigságban az egész társaság egy volt. Felköszöntökben — azt mondani sem kell — hiány nem volt s a szellem szikrázott úgy ezen, mint a másik oldalon. Felköszöntettek: Főispán úr, mint a kör elnöke, Grosschmid úr mint annak egyik legrégebb tagja, a törvényszéki elnök, Poppovics Dusan, Koczkar Zsigmond, a tekepálya elnöke Vározy Tivadar és ki tudná mind elősorolni. Sztrojkovich Péter úr emelkedett s hazafias szellemű beszédben köszönt fel az ifjuságot, melyre annak egyik tagja Balogh Ernő felelt. S ha az ifjuság kebelében, elnökének Zákó Milánnak talpraesett toszját, melyet mindannyian lelkesülten fogadtak, s mely az ifjuságra szólt, megemlítjük s jelezzük azt, hogy a vigság s jó kedély általános volt, mindenki jól mulatott, ugy az általános óhajnak vélünk kifejezést adni, ha azt kívánjuk, hogy még sok ily kedélyes összejövetelben vehessünk részt. Dicséret illeti a jó és olcsó ételekért a buzgó köri szolgálókat, kik megmutatták, hogy lehet izleteset olcsón felszolgálni.

Baján a napokban Ollé Mihály nádfelü háza leégett. A tűz keletkezésének oka ismeretlen.

Szabadkán az ottani szerb nőgyűlést a szerb dalárda közreműködésével 1886 évi január hó 12-én a szerb sebesültek javára tombola-estélyt rendez.

Újvidék sz. kir. város törvényhatósága f. hó 4-én tartott közgyűlésén dr. alföldi Flatt Viktor indítványára a szerbiai sebesültek javára 500 forint szavazott meg.

A rom. kath. egyházközség vasárnap közgyűlésén Prokopnak, mint a zárdaiskola építőjének, 4000 forint kiutalványozott. Egyuttal föliratot intéztek a bibornok érsek urhoz, hogy a megajánlott segélyösszegek negyed részét bocsássa rendelkezésünkre. Jól esett hallani Gaál István és Vértesi Károly uraknak oda irányult interpellációját, hogy a zárdaiskolát minden kontrol nélkül, sőt művezető nélkül foly, ugy hogy már a nedves és alkalmatlan időszak tekintetéből is okvetlenül kellene ott szakértő mérnököt tartani, aki a vállalkozóval szemben az építendő hitközség érdekeit megóvja. Beázott, át meg át nedvesedett falak, sárrá vált feltöltő földek, félig fagyos malter stb. panaszoltatott föl s fölön-túl indokoltatott a legérberebb ellenőrzés szükségére. Mindenki egy véleményen volt Vértesivel, midőn ez 300 forint tiszteletdíjat ajánlott megszavaztatni, csak hogy az építkezés megnyugtató biztonsággal folyhasson. Nem akarunk egyelőre többet szólni, de ha nem lesz hamarjában, ügyszólván rögtön, építési mérnök alkalmazva, kénytelenek leszünk az illetékes közegeknek páratlan könnyelműségét s ruganyos lelkülszemetét meginterpellálni. — Szegény hitközség vagyunk, tehát nem szabad megengednünk azt a lehetőséget, hogy egyesek privátérdekeért az a századokra készülő iskola nedves vagy egészségtelen legyen valaha. Pedig ezt a veszélyt annyian rebesgetik, hogy már-már nem lehet tovább tusolgatni.

Mikosevits Gyula november hó 28-án 31 éves korában Baján elhunyt. A korán elhunytat kiterjedt rokonsága és számos jó barátja kesergi. Aldás emlékére!

Hegyesen, Hegyes-vidéki takarékpénztár cimen egy új pénztárat felállításán fáradoznak. A pénztárat 30 évre 300 drb. 100 forint részvényvel alakul meg.

Emeltettük mult számunkban, hogy a zombori önkéntes tűzoltó-egylet azon tagjait, kik 10 vagy azonfölül tetteles szolgálataban vannak érdemmel tünteti ki. E kitüntetés ma délelőtt 10 órakor a város háza nagytermében fog végbemenni, este pedig társas vacsora leend a „két fekete ló“ vendéglőben. A kitüntetettek névsora a következő: Andráskó Alajos, Bittermann Nándor, Csókás Flórián, Czédler János, Demetrovics Sándor, Dörfler János, Esztergamy Károly, Gerlich János, Geresch János, Geresch Vince, Gászner Mihály, Huber Ignác, Haloupka József, Husvéth István, Keszer Ernő, Középesi János, Klug Antal, Lutz Ferenc, Lugumerszky Mladen, Mecz Mihály, Moics Sándor, Niklsz Antal, Odry János Pekánovics András, Placzer János, Sziksz György, Seitrich Károly, Stvrteczky Mihály, Staab György, Sztrojcsics Pláton, Sztrojcsics István, Stebler Béla, Thum Vince, Török Károly, Umstädter Ferenc, Verner Béla.

Újvidéken a szerb sebesültek javára eddig 3000 forint felül gyűjtöttek.

Topolya mvarosában mult hó 27-én Farkas Géza ottani segédjegyzőt a délutáni hivatalos órák alatt az irodában Kovács Ferenc Brúno, ottani lakos és földműves, hátulról egy éles késsel ugy fejbe szúrta, hogy az rögtön összerogyott. A tettest nyomban elfogták és az ottani kir. járásbírósnak átadták. A gyilkosság boszú szüleménye, miután a tettes vejének ingóságai adóhátralék fejében lefoglaltattak. A megsérült minden veszélyen túl van.

Kulpin község határát tagosítani óhajtván: a felmérésre, illetve a tagosítás keresztül vitelére, egy szakértő okleveles mérnök kerestetik. Bővebb felvilágosítással szolgál Kulpin község jegyzője.

Ó-Becséről írják: A Tisza-szabályozási bácsi társulat e hó 1-én tartá közgyűlését Ó-Becsén Tóth József elnök vezetése mellett. A választmány reggel, az összes küldöttek délután ülészetek a város háza nagy termében. A folyamamérnökség részéről is volt egy kiküldött, ki a kormány részéről ellenőrzi a társulat működését. A gyűlésnek ezúttal nem voltak nagyobb fontosságú tárgyai. Az alapszabályok módosítását a mult közgyűlés fogadta el. Erre a miniszterium csak csekélyebb jelentőségű észrevételeket tett. A társulat nevével „Bácsi felső Tisza-szabályozási társulat“-ra ajánlta változtatni; de a közgyűlés ragaszkodva a történeti emlékekhez, kéri, hogy a „Tiszai koronakerületi ármentesítő társulat“ nevével tarthassa meg. A közgyűlés helyére nézve az elfogadott módosítás azt javasolta, hogy azok felváltva tartassanak a társközségekben; a miniszter a székhelynek Ó-Becsét javasolja, mivel itt az irattár is. A közgyűlés kéri a helyváltkozást. A társulati mérnök jelentést tesz a Csik-ér lecsapolására szolgáló árok mélyítése iránt tett munkálatokról, melyeknek folytatását a közgyűlés továbbra elrendeli. A költségvetést a jövő évre szintén előterjesztette a mérnök, mely csekély változtatással elfogadott. A számadások megvizsgálására bizottság küldetett ki. A tiszavölgyi társaságnak e hó 13-án Budapestben tartandó közgyűlésére Tóth József elnök, Szulik József prépost és Tripolszky László mérnök által képviselteti magát a társulat. Fontosabb mozzanat nem mutatkozott.

Bresztovácon f. hó 3-án Stumpfögger Ede kormánypárti választott meg megyei bizottsági tagnak, az ellenzék minden erőfeszítése dacára.

Schneller Gyula ó-futtaki lakos ellen a csőd beszünttetett.

Az újvidéki kir. törvényszék sikkasztás büntetével vádolt Jordán volt vasuti pénztárnokot 3 évi fegyházra ítélte el.

Id. Goldstein Dávid zentai kereskedő, jegyet váltott Braun Regina kisasszonnyal, Braun Zsigmond leányával Csantavéren.

Egy címeres akasztófa-virág. November hó 28-án Placsikits Péra szabó, édes testvérhugát Placsikits Sztanát meggyilkolta. A gyilkos egy vézna, sánta és sápadt arcú, rosszlelkű egyén. Hugának meggyilkolásával családja kiirtását befejezte. Édes anyját, mintegy 2 év előtt, ugy ütötte mankójával gyomron, hogy rá való nap belehalt szegény. De ezen gazságát a család fölelemből elhallgatta, a mely gonosz tetten a helyett, hogy okult volna, a következő gazságra vetemedett még. Ez évi szeptember hó 24-én édes atyjával kukoricaszánt szándékozván a határból haza hozni, a mely munka alkalmával az est őket a határban érte, ekkor ezen elvetemedett fia atyját a kocsin — a nép mondása szerint — megfojtotta és azután a szekeret felfordítván, azt valotta, hogy atyja az esés következtében ütötte magát agyon, tanuk nem lévén, a büntetés kikerülte. Az atya halála óta Sztana nevű huga nem mert többé haza menni, hanem addig Mirilov Novák nevű szomszédjánál tartózkodott, a mig a már elrendelt kényszerosztály alapján az ő osztályrészét a megmaradt birtokból megkapja. A fenti setét lelkű testvér ennek a szomszédjának a házárt bocsából november hó 7. és 8. közti éjjel felgyújtotta. Ezen gonosz-ágit mindig oly ügyesen vitte véghez, hogy a gyanut mindig elháríthatta magáról. A kényszerosztály november hó 28-án délelőtt keresztül lett vezetve, ő pedig hugát ugyanezen nap délutánján a legkörmönfontabb módon megölte. Kihallgatásakor azt valotta, hogy huga hibetöleg a kéményből szalonnát akart levágni, mely alkalommal leesett és a kés nyakába szúródott. A holtest kezében volt is egy darab szalonna. A bűnös fogva van, de magába szállás, avagy megbánás nem észlelhető rajta.

Szabadkán f. hó 4-én egy vasuti közeg megöült. Az a rögeszméje, hogy ő az Isten küldötte. A szerencsétlen elfogták.

A bécsi Kreditorencerein közt, hogy Sztanimirovits Pál zombori kereskedő fizeté-képtelenné lön. Ez nem áll, csak fizetési zavarok állottak be, de részint ő maga, részint jóbarátai elnyös kiegyezéssel rendezték a cég ügyeit.

Szabadkán elfogták Mánits Antal (Csebok) mészáros, mert kísült, hogy marhaleveleket hamisít és lopott marhát vág.

Szerb színészet.

Folyó hó 6-án, vasárnap, színre került „A szökött katona“ Szigligeti Ede ismert jeles színműve Sztatimirovits R. fordításában.

A címszerep Markovitsban jó személyesítőre talált. Elénk, értelmes játéka; gondos és átértett alakítása sok műelvezetet nyújtott; bár játéknak határságával hangja nem tart lépést. Organuma az erősebb szenvedélyek kifejezésére határozottan alkalmatlan, a leghatásosabb jelenetek rekedsége miatt, hidegen érzéketlenül hagyják a közönséget. A búcsú dalt, valamint a börtön-áriát szokásos bensőségével énekelte. Hajlékony, mely baryton hangja behelvező, noha a magasabb regiszterekben nem mindig biztos.

Hadzsics (Julo) kisasszony háládatos szerepét annyi érzéssel, gyermeteg ártatlansággal és bensőséggel játszotta, hogy az est sikerében az oroszlátrész őt illeti. A harmadik felvonásban azonban, midőn kedvesét, Rajkot, viszont látja, szerepét érzéketlen adta, holott a helyzet inkább érelt és büszkeséget követel. Dalait, mint mindig, most hatásosan énekelte.

Ruzsitsné (gr. Montiné) nehéz szerepét nagy ambícióval oldotta meg. Kiváló alakító képességes tanúsított, midőn halálra ítélt fiát — aki őt nem is ismeri — meglátogatja a börtönben. Ezt a jelenet Ruzsitsné valódi drámai erővel játszotta, minden szavában az önvád, a maró gúny nyilvánult.

Milkovits, (gróf Monti) férje, háládatlan szereppel küzködött.

Dobirnovinó (özv. Mekity Kovácsné) minden szavában, minden mozdulatában igazi népies alak volt; gondosan színezett játékaival nagy tetszést aratott.

Dimitrijevits (Grucioza) egészen otthonos volt szerepében, sok bohóságain alig győzött kacagni a közönség.

Ruzsics (Nesztorovits) jóízű, tőzgyökerez magyar notárius volt.

majd az unokák fognak elbánni; holott a nagy nemzetek közti konstellációk talán soha sem voltak kedvezőbbek, hogy az éppen elszigetelve élő muszkával ez idő szerint bánjanak el?

Hát Németország mikor volt ily hatalmas mint most Moltke és Bismarck vezérlete alatt? s mikor lesznek ismét a kisebb szláv nemzetek oly hangulatban, hogy a Keletet csakis önmaguk által kívánják birtokolni; és az orosz kedveért nem szeretnének abdikálni saját állami, faji és vallási külön existenciájokról; mert hát egyszersmind szabadok is kívánnak lenni s nem úgy, mint az orosz alattvalók általában? . . .

És mi magyarok és lengyelek, kik testvérekül éreztünk a multban s királyaink közösségében az egyesült két nemzet együttes valóságát konstatáltuk a multak háborúiban a török ellen s a jelen forradalmaiban mindkettőnk részéről az orosz ellen; nem-e a legnagyobb kötelesség érzetével vennők fel az élethalál-harcot, midőn erre Európa kiváló nagy nemzetei hívnának fel bennünket?

Vagy igen! de hát Európa még ma sem konszolidált; vagy ha az? . . . nincs egy nagy Napoleonja, ki a jeges medvét még saját odujában is fölkeresni elég merész volna s azt mondaná neki: add vissza, mit annyi nemzet-től elraboltál s elégedjél meg orthodox benső életteddel, ha ez is élet, mely már magában a halál, mert vele jár a stagnáció. . . .

Hát csak stagnálj tovább; de hagyj békét Európának!
Antonovits József.

Hirek.

Széchenyi József, zombori kir. törvényszéki elnök, a napokban meglátogatta a kerületéhez tartozó kir. járásbírókat.

Áthelyezések a honvédségnél: Poppovits Theodóziusz százados, az 5. zászlóaljtól a dunatemesközi 85. zászlóaljhoz, Pöschl Gusztáv százados, pót-parancsnok a 3. ik zászlóaljtól csapatszolgálatra a közép-bácskai 5. zászlóaljhoz, Kolonics János főhadnagy a 6. zászlóaljtól a közép-bácskai 5. zászlóaljhoz, Fuka Sebestyén hadnagy a 3. zászlóaljtól segédtiszt minőségben a közép-bácskai 5. zászlóaljhoz, Tófalvy Gyula hadnagy-segédtiszt a 11. zászlóaljtól hason minőségben az észak-bácskai 4. zászlóaljhoz és Eisenstädter Alajos hadapród-tiszt helyettes az 5. zászlóaljtól a torontalmesi 16. zászlóaljhoz helyeztetek át.

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter Radulovits Darinka, kovil-szent-iváni elemi népiskolai rendes tanítóné, jelen állásában végleg megerősítette.

Papp János székhely-udvarhelyi kir. törvényszéki joggyakornok kinevezetett a szabadkai kir. törvényszékhez aljegyzővé.

A közös hadügyi miniszter körrendeletet bocsátott ki, melyben azon legényeknek mihamarabb eszközendő himlő elleni beoltását rendeli el, kik eddig beoltva nem voltak.

A levelező közönség figyelmébe. A közlekedési miniszterium a következő hirdetményt teszi közzé: A levelező közönség közt az a szokás terjedt el, hogy levelein a levéljegyet a pecsét helyére illeszti, mivel azt hiszi, hogy így a levél utközi rosszhiszemű felbontását s netáni pénz elorzását lehetetlenné teszi. Ez utóbbi feltevés azonban téves, mert ily levél pecsét nem alkalmaztatván, a levéljegyet óvatos leszedése után az annak helyén történt rosszhiszemű felbontás nyomait az újból ráragasztott levéljegyet még el is takarja. Míg tehát e tekintetben a levelek ily képeni lezárása a közönségre nézve semmi haszonnal nem jár, addig az a postai kezelést s különösen nagyobb városokban, hol napoként sok ezer levél adatik föl, az átbélyegzést tetemesen megnehezíti s föltartoztatja. Hogy t. i. ezen munka kellő gyorsasággal végeztesse, szükséges, hogy a levéljegyet mind egyik levélben egy és ugyanazon helyen, még pedig az átbélyegzőnek keze ügyében legyen alkalmazva, nehogy az átbélyegzés alatt a leveleket fordítgatni s a kéz mozgását félbeszakítani vagy irányát megváltoztatni kelljen. Ettől eltekintve, azt a körülményt, hogy ilyen levél címoldalán nincs levéljegyet, az utközi postahivataloknál gyakran arra ad alkalmat, hogy gyors kezelés közben az illető levél, portóval terhelteik, mi a külföldi forgalomban az illető postai igazgatóságok részéről már fölszólamlásokat idézett elő s mindenesetre zavart s munkaszaporítást okoz. Ismételve kértük tehát a levelező közönséget, hogy a fent álló postai szabályokhoz képest levelein a levéljegyet mindig a címoldal felső jobb sarkán alkalmazza. A mi pedig a közönségnek ama tudvalevőleg szintén igen elterjedt szokását illeti, hogy közönséges vagy ajánlott levélben pénzt küld, igen kívánatos volna, hogy a közönség ettől elálljon s csakis pénzeslevélben, vagy az oly kényelmes és olcsó postautalványok útján küldjön el pénzt, mert ha ritka is, az előfordult feljelentések száma után ítélve, az az eset, hogy a közönséges vagy ajánlott levélbe helyezett pénz elvész, sőt olyan esetek is fordultak elő, hogy az elveszettnek állított pénz a levélbe be sem téve, a közönség mégis, ha a szabályzerű módot választja pénz elküldésére, legálább minden eshetőségre kárpótlást biztosít magának és a postaszemélyzet is ritkábban volna gyanúsításnak kitéve.

Megyénekből több szerbajki ifjú átment Szerbiába a bolgárok ellen harcolandó.

Mult pénteken a román. kath. templomban a reggeli mise alatt egy asszony szélhűtés következtében szörnyen halt.

Ó-Verbászon a napokban Brósz János Kézsmárkról, szótöbbséggel megválasztott tanítónak.

A szenttamási görög-keleti szerb egyházi dal-társulat alapszabályai, a bemutatási záradékkal ellátottak.

Kármán Achill kúlai járásbírósi tkkvi gyakornok Hódáságra segédtelkékönyvezetőnek nevezetett ki.

Öfelsége dr. Gedeon Albert szarvasi járásbírósi albirót az újvidéki törvényszékhez bíróvá nevezte ki.

Poppovics Döme, mint a szabadkai ügyvédi kamara biró, az ügyvédség gyakorlatába visszahelyeztetett, mert a kuria az ellene emelt sikkasztás vádjától fölmentette.

Az olvasóköri bankett. Azt mondják Zombor nem nagy város. Pedig dehogyan igaz ez. Mutatja azt a mostani vasárnap, midőn egész sora volt az élvezni valóknak, mint akár csak egy fővárosban. Az olvasókör tagjai élükön elnökükkel, a főispánnal egy kedélyes összejövetellel iparkodtak újabb bizonyítani az olvasókör társadalmilag oly fontos állását. Ha biztos jele egy összejövetel jól sikerültének a vigság, ugy ezen bankett fényesen sikerült, oly általános léven a jókedv, hogy az egész társaság fel volt villanyozva. Az öregebbek élvezték a fiatalok jókedvét, impulzust nyerve ők is a vigadásra, a fiatalok pedig meghallgatták az idősebbek iránytmutató tanácsait. S ily hangulatban folyt le a kedélyes összejövetel. S ha még hozzá vesszük jelenlétét oly férfiaknak, kik az öregebbek s fiatalok között az áthidaló kapesot köpezték, ugy arra következtetünk, hogy a vigságban az egész társaság egy volt. Felköszöntökben — azt mondani sem kell — hiány nem volt s a szellem szikrázott úgy ezen, mint a másik oldalon. Felköszöntettek: Főispán úr, mint a kör elnöke, Grosschmid úr mint annak egyik legrégebbi tagja, a törvényszéki elnök, Poppovics Dusan, Koczkar Zsigmond, a tekepálya elnöke Városvi Tivadar és ki tudná mind elősorolni. Sztojkovich Péter úr emlékedett s hazafias szellemű beszédben köszönté fel az ifjúságot, melyre annak egyik tagja Balogh Ernő felelt. S ha az ifjúság kebelében, elnökének Zákó Milánnak tapraesett toszóját, melyet mindannyian lelkesülten fogadtak, s mely az ifjúságra szól, megemlítjük s jelezük azt, hogy a vigság s jó kedély általános volt, mind-nki jól mulatott, ugy az általános óhajnak vélünk kifejezést adni, ha azt kívánjuk, hogy még sok ily kedélyes összejövetelben vehessünk részt. Dicséret illeti a jó és olcsó ételekért a buzdó köri szolgálókat, kik megmutatták, hogy lehet izleteset olcsón felszolgálni.

Baján a napokban Ollé Mihály nádfelül háza leégett. A tűz keletkezésének oka ismeretlen.

szabadkán az ottani szerb négyzet a szerb dalárda közreműködésével 1886 évi január hó 12-én a szerb sebesültek javára tombola-estélyt rendez.

Újvidék sz. kir. város törvényhatósága f. hó 4-én tartott közgyűlésén dr. alföldi Flatt Viktor indítványára a szerbiai sebesültek javára 500 forintot szavazott meg.

A román. kath. egyházvédelmi vasárnapi közgyűlésén Prokopnak, mint a zárdaiskola építőjének, 4000 frtot kiutaltványozott. Egyuttal föliratot intézett a bibornok érsek urhoz, hogy a megajánlott segélyösszegnek negyed részét bocsássa rendelkezésünkre. Jól esett hallani Gaál István és Vertesi Károly uraknak oda irányult interpellációját, hogy a zárdaiskola minden körül nélkül, sőt művezető nélkül foly, ugy hogy már a nedves és alkalmatlan időszak tekintetéből is okvetlenül kellene ott szakértő mérnököt tartani, aki a vállalkozóval szemben az építendő hitközség érdekeit megóvjá. Beázott, át meg át nedvesedett falak, sárrá vált feltöltő földek, félig fagyos malter stb. panaszoltatott föl s túlon-túl indokoltatott a legéber ellenőrzés szükségé. Mindenki egy véleményen volt Vertesiével, midőn ez 300 frt tiszteletdíjat ajánlott megszavaztatni, csak hogy az építkezés megnyugtató biztonsággal folyhasson. Nem akarunk egyelőre többet szólni, de ha nem lesz hamarjában, úgyszólván rögtön, építési mérnök alkalmazva, kénytelenek leszünk az illetékes közegeknek páratlan könnyelműségét s ruganyos lelkiismeretét meginterpellálni. — Szegény hitközség vagyunk, tehát nem szabad megengednünk azt a lehetőséget, hogy egyesek privátérdekeért az a századokra készülő iskola nedves vagy egészségtelen legyen valaha. Pedig ezt a veszélyt annyian rebesgetik, hogy már-már nem lehet tovább tusolgatni.

Mikosevits Gyula november hó 28-án 31 éves korában Baján elhunyt. A korán elhunyt kiterjedt rokonsága és számos jó barátja keserű. Aldás emlékére!

Hegyesen „Hegyes-vidéki takarékpénztár” címen egy új pénzintézet felállításán fáradoznak. A pénzintézet 30 évre 300 drb. 100 forintos részvényvel alakul meg.

Említettük mult számunkban, hogy a zombori önkéntes tűzoltó-egylet azon tagjait, kik 10 vagy azonfelül tetteles szolgálatban vannak érdemmel tünteti ki. E kitüntetés ma délelőtt 10 órakor a városbába nagytermében fog végbemenni, este pedig társas vacsora leend a „két feketé” vendéglőben. A kitüntetettek névsora a következő: Andráska Alajos, Bittermann Nándor, Csókás Flórián, Czeder János, Demetrovics Sándor, Dörfler János, Esztergamy Károly, Gerlich János, Geresch János, Geresch Vince, Gászner Mihály, Huber Ignác, Haloupka József, Husveth István, Keszner Ernő, Középesi János, Klug Antal, Lutz Ferenc, Lugumerszky Mladen, Mező Mihály, Moics Sándor, Niklsz Antal, Odry János Pekánovics András, Placzer János, Sziksz György, Szeitrích Károly, Stvrtecky Mihály, Staab György, Sztojcsics Pláton, Sztojcsics István, Stebler Béla, Thum Vince, Török Károly, Urmstädter Ferenc, Verner Béla.

Újvidéken a szerb sebesültek javára eddig 3000 frton felül gyűjtöttek.

Topolya városában mult hó 27-én Farkas Géza ottani segédjegyzőt a délutáni hivatalos órák alatt az irodában Kovács Ferenc Brúó, ottani lakos és földműves, hátulról egy éles késsel ugy fejbe szúrta, hogy az rögtön összerogyott. A tettest nyomban elfogták és az ottani kir. járásbírósnak átadták. A gyilkosság boszú szüleménye, miután a tettes vejenek ingóságai adóhátralék fejében fölfogaltattak. A megsérült minden veszélyen túl van.

Kulpin község határát tagosítani óhajtván: a felmérésre, illetve a tagosítás keresztül vitelére, egy szakértő okleveles mérnök kerestetik. Bővebb felvilágosítással szolgál Kulpin község jegyzője.

Ó-Becséről írják: A Tisza-szabályozási bácsi társulat e hó 1-én tartá közgyűlését Ó-Becsén Tóth József elnök vezetése mellett. A választmány reggel, az összes küldöttek délután ülészetek a városbába nagy termében. A folyamamérnökség részéről is volt egy kiküldött, ki a kormány részéről ellenőrizi a társulat működését. A gyűlésnek ezúttal nem voltak nagyobb fontosságú tárgyai. Az alapszabályok módosítását a mult közgyűlés fogadta el. Erre a miniszterium csak csekélyebb jelentőségű észrevételeket tett. A társulat nevét „Bácsi felső Tisza-szabályozási társulat”-ra ajánlta változtatni; de a közgyűlés ragaszkodva a történeti emlékekhez, kéri, hogy a „Tiszai koronakerületi armentesítő társulat” nevét tartsa meg. A közgyűlés helyére nézve az elfogadott módosítás azt javasolta, hogy azok felváltva tartassanak a társulásokban; a miniszter a székhelynek Ó-Becsét javasolja, mivel itt az irattár is. A közgyűlés kéri a helyváltakozást. A társulati mérnök jelentést tesz a Csik-ér lecsapolására szolgáló árok mélyítése iránt tett munkálatokról, melyeknek folytatását a közgyűlés továbbra elrendeli. A költségvetést a jövő évre szintén előterjesztette a mérnök, mely csekély változtatással elfogadtatott. A számadások megvizsgálására bizottság küldetett ki. A tiszavölgyi társaságnak e hó 13-án Budapesten tartandó közgyűlésére Tóth József elnök, Szulik József prépost és Tripolszky László mérnök által képviselteti magát a társulat. Fontosabb mozzanat nem mutatkozott.

Bresztovácon f. hó 3-án Stumpfögger Ede kormánypárti választott meg megyei bizottsági tagnak, az ellenzék minden erőfeszítése dacára.

Schneller Gyula ó-futtaki lakos ellen a csőd beszünttetetett.

Az újvidéki kir. törvényszék sikkasztás bűntettével vádolt Jordán volt vasuti pénztárnokot 3 évi fegyházra ítélte el.

Id. Goldstein Dávid zentai kereskedő, jegyet váltott Braun Regina kisasszonnyal, Braun Zsigmond leányával Csantavéren.

Egy cimeres akasztófa-virág. November hó 28-án Placsikits Péra szabó, édes testvérhugát Placsikits Sztanát meggyilkolta. A gyilkos egy vézna, sánta és sápadt arcú, rosszlelkű egyén Hugának meggyilkolásával családja kiirtását befejezte. Édes anyját, mintegy 2 év előtt, ugy ütötte mankójával gyomron, hogy rá való nap belehalt szegény. De ezen gonoszságát a család félelemből elhallgatta, a mely gonosz tetten a helyett, hogy okult volna, a következő gazságra vetemedett még. Ez évi szeptember hó 24-én édes atyjával kukoricaszánt szándékozván a határból haza hozni, a mely munka alkalmával az est őket a határban érte, ekkor ezen elvetemedett fia atyját a kocsin — a nép mondása szerint — megfojtotta és azután a szekeret felfordítván, azt vallotta, hogy atyja az esés következtében ütötte magát agyon, tanuk nem lévén, a bűntetést kikerülte. Az atya halála óta Sztana nevű huga nem mert többé haza menni, hanem addig Mirilov Novák nevű szomszédjánál tartózkodott, a mig a már elrendelt kényszerosztály alapján az ő osztályrészét a megmaradt birtokból megkapja. A fenti setét lelkű testvér ennek a szomszédjának a házat borszából november hó 7. és 8. között éjjel felgyújtotta. Ezen gonosz-ágait mindig oly ügyesen vitte véghez, hogy a gyanut mindig elháríthatta magáról. A kényszerosztály november hó 28-án délelőtt keresztül lett vezetve, ő pedig hugát ugyanezen nap délutánján a legkörmönfontabb módon megölte. Kihallgatásokor azt vallotta, hogy huga hihetőleg a kéményből szalonnát akart levágni, mely alkalommal leesett és a kés nyakába szúródott. A holttest kezében volt is egy darab szalonna. A bűnös fogva van, de magába szállás, avagy megbánás nem észlelhető rajta.

Szabadkán f. hó 4-én egy vasuti közeg megörlött. Az a rögöszmég, hogy ő az Isten küldötte. A szerencsétlent elfogták.

A bécsi Kreditorverein közlé, hogy Sztanimirovits Pál zombori kereskedő fizetésképtelenné lön. Ez nem áll, csak fizetési zavarok állottak be, de részint ő maga, részint jóbarátai előnyös kiegyezéssel rendezték a cég ügyeit.

Szabadkán elfogták Mánits Antal (Csebok) mézáróst, mert küszlött, hogy marhaleveleket hamisít és lopott marhát vág.

Szerb színészet.

Folyó hó 6-án, vasárnap, színre került „A szökött katona” Szigligeti Ede ismert jeles színműve Sztratinirovits R. fordításában.

A címszerep Markovitsban jó személyesítőre talált. Élénk, értelmes játéka; gondos és átértett alakítása sok műlvezetést nyújtott; bár játékának határszögével hangja nem tart lépezt. Organuma az erősebb szenvedélyek kifejezésére határozottan alkalmatlan, a leghatásosabb jelenetek rekedtsége miatt, hidegen érzéketlenül hagyják a közönséget. A búcsú dalt, valamint a börtön-áriát szokásos bensőséggel énekelte. Hajlékony, mely baryton hangja behelzög, noha a magasabb regiszterekben nem mindig biztos.

Hadzsics (Julo) kisasszony háladáatos szerepét annyira érzéssel, gyermeket ártatlansággal és bensőséggel játszotta, hogy az est sikerében az oroszlanrész őt illeti. A harmadik felvonásban azonban, midőn kedvesét, Rajkot, viszont látja, szerepét érzélgősen adta, holott a helyzet inkább erélyt és büszkeséget követel. Dalait, mint mindig, most hatásosan énekelte.

Ruzsitsné (gr. Montin) nehéz szerepét nagy ambícióval oldotta meg. Kiváló alakító képességés tanúsított, midőn halálra ítelt fiát — aki őt nem is ismeri — meglátogatja a börtönben. Ezt a jelentet Ruzsitsné valódi drámai erővel játszotta, minden szavában az önvád, a maró gúny nyilvánult.

Milkovits, (gróf Monti) férje, háladáatlan szereppel küzdött.

Dobirnovitsné (özü. Mekity kovácsné) minden szavában, minden mozdulatában igazi népies alak volt; gondosan színezett játékaival nagy tetszést aratott.

Dimitrijevits (Gruicza) egészen otthonos volt szerepében, sok bohóságain alig győzött kacagni a közönség.

Ruzsics (Nesztorovits) józán, túlzókeres magyarázó notárius volt.

lehet
ideg
elő,
jelen
néps
háza

rágos
mint
velk
gyón
szere
dalán
azt,
ben
hogy
köny
től,
tani
enyh
zöje
Mi so
társá
amely
tőja.
zükbe
az est
selte,
ő mé
kodás
elism
érezte
Sokk
dalmi
első
traktá
fogta
volna
nőkről
kamat
működ

Az epizodszerepek kitűnően voltak személyesítve. Kérjük az igazgatóságot, mellőzze a mennyire lehet a színpadon való lövöldözést, mert az gyöngye idegzetű, félénk nőknél nemcsak hogy félelmet idéz elő, hanem komoly betegség kúttorrása is lehet.

A színház zsúfoltság, tömve volt. Öröndetes jelenségnek konstataljuk, hogy valahányszor magyar népszínművet adnak, a közönség mindig megtölti a házat.

Gyurka.

Szulik József barátomnak.

(Palánka, 1885. nov. 13-én.)

Magános élted bús dalára
Szívem, szegény, úgy reszketett;
Működésben újra felváltad
A szunnyadó érzelmeket.
Hisz gyermekem mesélgva néz rám
És én nem tudok mesélgani:
Oh istenem! hát téled is már
Fájó panaszt kell hallani?!

Működés a gyászos szenvedések
Törvénstörő újat járlok én,
És kövessze célját életemnek,
Még elhagyott a hit s remény:
Nemes barát! áldásos ajkhal
Te nyugtatál meg engemet;
Balsam gyanánt mit adjak én most
Enyhíteni mely keserűdet?

De fájjon az, ha gúnymesélglyal
Tekint rád a hába gég,
Működés rebegek százán, ezzen,
Működésed a szenvedés!
Működéses ajkad szent igéket,
Működés én felé dalod:
És téd hűtve s pályabéred
A csillagokban ott ragyog!

A fájdalom minél nyomasztóbb,
Annál dicsőbb a hűzdelem;
Működés hűnyűből — titkon ejtve —
Működésben egy-egy dal terem...
S jutalmul ére már a földön
Működés üredsi fantódat,
S éreki babórt hű pásztornak
Az téd hűgylme égben ad!

Nem is lehetne te elhagyottan,
Eszendés szobád sem ély hűdeq,
Működés hűtülköd annyi szívnek
Fertő szerelme ott lebeg.
De fély, a távolban napenkint
Működés leszünk barátai:
Lám, nálam is már több van egygyel,
Működés üredésed imádkozik!

Csupor Gyula.

Gyermek színelőadás.

(Tartott 1885. decem. 6-án a megyepalota nagyertermében.)

Ha ügyes tárcáiró lennék, oly szépen s oly virágosan írhatnám le a fényesen sikerült ünnepélyt, mint amily arányosan s virágosan a bájos kis műkedvelők feladatuknak megfeleltek. S mivel ebben igen gyöngének érzem magamat, először is más oldalról szeretném méltatni a dolgot. Még pedig a komoly oldalaról. Kis művésznők talán nem is érezhetik át azt, hogy mily nemes s mily magasatos cél érdekében működnek a nyilvánosság előtt; s ha azt tudják, hogy áldozatukért, fáradságukért 70 árva fogja örömkönyvektől telt szemekkel boldogságukat kérni Istentől, akkor keblüket az az édes tudat fogja elárasztani, hogy az emberiség, a szegények nyomorának enyhítésére — ami a nőesség egyik legszebb jellemzője — már gyermekkorukban megtették kötelességüket. Mi sokkal nagyobb súlyt, fontosságot tulajdonítunk társadalmi szempontból is egy ily kis ünnepélynek, amely a jóban való egyesülésnek hathatós előmozdítója. S mikor még ezenfelül azon körök vették kezükbe az intézést, kiknek hathatós befolyása folytán az eszmét ugyszólván az egész művelt publikum helyeselte, akkor nem lehetett kétség a sikerben. — S ha a művésznők a körüli tevékeny s lélekemelő munkálkodását az egész zombori intelligencia a legnagyobb elismeréssel fogadta, úgy ki van tejezve ebben a hála érzete, mellyel az eredmények létrehozásának adózik. Sokkal messzebbre ható üdvös sikerei lehetnek társadalmi szempontból egy ily ünnepélynek, mint azt az első pillanatra gondolnók.

No de hogy egészen bele ne mélyedjek e tárgy traktálásába, ösztintem bevallom, hogy mikor hozzáfogtam a ünnepély leírásához, sokkal nehezebb lett volna feladatomban, ha nem mind kész kis művésznőkről kellene írnom. Oh ez nagyon megkönnyíti munkámat s most is előttem lebegnek az aranyos közreműködők bájos alakjai, amint sűrűgtek, forogtak s

iparkodtak teljesen betölteni a rájuk bízott helyet S mint versenyzetek az ügyességben s a korrektségben egymást felülmulni.

S hogy kiemeljem először azokat, akiket az eredmény nagy része illet, úgy Traupmann Mariska k. a. s Jauch Ferenc úr fáradhatlan buzgósága előtt kell meghajolnom.

És aztán Sándor Erzsike k. a. Buday Erzsike k. a., Schneiderbauer Elza k. a. — — — jaj, jaj, egyszerre annyi aranyos név jön a tollam alá, hogy nem bírok majd megfelelően kötelességemnek. De mikor képzeletemben van egyszerre mind az a sok bájos alak s hogy felcsudjak, kénytelen vagyok egy programot előfogni s onnan tájékozni magamat.

Mikor az általános feszültség közepette a függöny felgördült, Jauch úr pálcájának varázsára rázendítették a bájos dalrók Erkel Ferenc „Nász kardalát.” Alig hogy kicsit belemelegedtek, hát oly precize ment minden, hogy öröm volt hallgatni. Különösen megfigyeltem egy kitűnő alt hangú művésznőt, aki oly biztossággal secundált, hogy csak bámultuk. De sehogy sem tudtam rájönni, hogy ki az?

A program második száma elé nagy érdeklődéssel néztünk s előre kimondom, hogy e várakozásnak egy művészileg elszavalt költemény által felelt meg Sándor Erzsike k. a., oly mélyen s nemesen érző hangon tünnetvénélénk a szegény asszony keserveit, hogy meglehettünk győződve, hogy a kisasszony mindazt át is érzi.

Ami ezután következett az rövid volt, de jó volt. S mikor Falcione Blanka k. a. oly melegséggel énekelt két népdala után a függöny legördült, mindenki azt mondogatta, hogy biz ebből többet is elhallgattunk volna szívesen.

Hogy a program 4-ik száma „Jelenet Tompa Viráregéből” mily fényesen s szemképrázatosan sikerült, azt mutatja az a szűnni nem akaró tapsvihar, mellyel a tableaux rendezőjét Traupmann kisasszonyt a lámpák elé kívánták. Mintha egy mesészerű világot láttunk volna magunk előtt, hol 10 angyal árasztja a világra a boldogságot, oly megkapó volt e jelenet, melynek méltóságjelenségéhez Karácson Sarolta k. a. s Dobák Berta k. a. értelmes, nyugodt szavalása járult.

A „Viharban” c. Dürner féle dal által újabb bizonyítékát láttuk a kis dalrók ügyességének.

Az est egyik legérdekesebb pontja volt a jól s nemesen választott „Egy szegény leány története” c. szindarab. Sándor Erzsike kisasszonynál szeretetreméltóbb s fenköltlen gondolkozóbb mamát nem is képzelhetnénk. S ügyes játéka az a pompás maszkirozás, mindenkit meglepett. Volf Ida kisasszony meleg érzéssel előadott szerepével szemben, Buday Erzsike k. a. a rosszra pillanatra ugyan elcsábítható, de jószívű Diannája, ügyes ensemble volt. Schneiderbauer Elza k. a. pedig oly rutinnal markirozott mindvégig, oly ügyesen forgott s értelmesen szavalt, mintha csak mindig színpadon mozogna.

Hát a gonosz, de azért a közönségre mégis oly rokonszenvesen ható komorna, Jerkovits Zsófia k. a. játékaról mit szóljak? Azt, hogy ő is pompásan alakított.

Hallottunk azután egy zongora piéc-t előadni Fischl Leonora k. a. által. S egy négy kezes darabot ugyancsak Fischl L. k. a. s Thim Antalka k. a. által előadva. S az a precíz tisztaság, korrekt ütenyszerűség s mégis áthatott melegség, amely a két kis művésznő játékát jellemezte s a közönséget bámulatba ejtette, sikerült intermezzót képezett a szünetek alatt.

A dalárda által előadott népdalok képezték a dús program utolsó pontját, mely után a közönség abban a tudatban távozott, hogy a tikkasztó hőségért busasan kárpótolta az az óhaj röppent el százak ajkán, hogy adjon Isten a magyar hazának sok ily lelkesen s nemesen érző s értő szívet, mint a minők a zombori aranyos bájos kis művésznők.

Ernő.

Meghívás.

Bács-Bodrogh megye törvényhatósági bizottsága **f. évi december hó 17-ik napján** és a szükséghez képest a következő napokon is, a megyei székház nagytermében reggeli 9 órákor rendes évnegyedesi közgyűlést tartand, melyre a törvényhatósági bizottság tagjait ezenel tisztelettel meghívom.

Ezen közgyűlés tárgyai:

1. Alispáni jelentés.
2. Belügyminiszeri rendelet a megyei 1886-ik évi költségvetés jóváhagyása tárgyában.
3. Belügyminiszeri intézkedés a Hegyesen felállítani kért gyógyszerértárról, dr. Schopper Gyula okleveles gyógyszerész beadott kérvénye tárgyában.
4. Dr. Eremin György leköszönése folytán megüresült árvaszéki ilnökü, s esetleg más megüresülő tiszti állásoknak választás utján betöltése.
5. A megyei közigazgatási bizottság kilépő 5 tagja helyett új tagok választása.
6. Az igazoló és gazdasági választmányok megalakítása.
7. Fehér megye közönségének folyó évi május 18-án 26. szám alatt kelt átirata, a megyék reformálása érdekében Torontál és Zólyom vármegyék által a képviselőházhoz intézett feliratokkal szemben a választási rendszer fenntartása és életfogytiglanivá tétele iránt a képviselőházhoz intézett felirat pártolása tárgyában.
8. Szatmár megye közönségének folyó évi október 8-án 176. szám alatt kelt átirata, a megyék reformálása érdekében Torontál és Zólyom vármegyék által a képviselőházhoz intézett feliratokkal szemben a választási rendszer fenntartása és életfogytiglanivá tétele iránt a képviselőházhoz intézett felirat pártolása tárgyában.
9. Gömör megye közönségének folyó évi október 12-én 11079. szám alatt, a közigazgatási kedvezőtlen viszonyok megszüntetésére vezető intézkedések iránt a magas kormányhoz intézett felterjesztés pártolása tárgyában.
10. Pest-Pilis-Solt-Kiskunmegye átirata, az éves cselédek felmondási és változási idejének f. évi 532/kig. számú határozatukkal egyezőleg leendő szabályozása iránt.
11. A megyei közigazgatási bizottság f. évi 2256.

számú határozata, mellyel Topolya község képviselő testületének egy kisbírói állás rendszeresítése tárgyában hozott határozatát jóváhagyás végett átteszi.

12. Csanádmegye közönségének átirata, a mezői munkások nyilvántartása és a munkás igazolványok kiszolgáltatása tárgyában.

13. A megye közigazgatási bizottságának f. évi október hó 9-én 3655. sz. a. kelt átirata több bizottsági tagnak a f. é. október hó 9-én tartott közigazgatási ülésről igazolatlanul való elmaradása iránt.

14. Ugyanannak f. é. november hó 5-én 4154. sz. a. kelt átirata, egy bizottsági tagnak a f. é. november hó 5-én tartott közigazgatási bizottsági ülésről való igazolatlan elmaradása iránt.

15. Schmausz Endre alispán úr jelentése a néhai br. Rudich József úr által tett végrendelet folytán a megyének eső hagyomány biztosítása tárgyában eddig tett intézkedésekről.

16. A kalocsai főegyházmegyei főtanfelügyelőségnek f. évi szeptember hó 4-én 303. sz. a. kelt átirata Martonos községében egy új tanítói állomás szervezése tárgyában.

17. Ugyanannak ugyanakkor 303. sz. a. kelt átirata Melykút községében egy tanítói állomás szervezése tárgyában.

18. A kalocsai főegyházmegyei főtanfelügyelőségnek f. é. 264. számú átirata, Osonoplya községében egy új tanítói állomás szervezése tárgyában.

19. A kalocsai főegyházmegyei főtanfelügyelőségnek f. é. 267. számú átirata, Gara községében egy új tanítói állomás szervezése tárgyában.

20. O Szapár község képviselő testületének f. é. szeptember hó 24-én 23. sz. a. egy II-od irnoki állomás rendszeresítése és annak 400 frt fizetése tárgyában hozott határozata

21. Uj-Palánka község képviselő testületének f. é. szeptember hó 20-án 12. és ugyan e tárgyban október hó 29-én 13. sz. a. hozott abbéli határozata, mely szerint 700 frtről szóló államkötvényét eladja és a befolyandó összeget jegyzői lak építésére fordítja.

22. Uj-Palánka község képviselő testületének a korcsmai épületek és kertnek eladása tárgyában hozott határozata.

23. Lality község képviselő testületének f. é. július hó 31-én hozott határozata, mely szerint a lalityi 224. tjkvben foglalt kiskorú Gruin Mladen és testvérei tulajdonát képező 1392. h. r. sz. a. levő 1 hold és 1493 □ öl földterületből 10 öl szélességű terület megveszi és azt mellékúttá alakítja át.

24. Moholy község képviselő testületének a községi óvoda és óvónő lakosztályának berendezése tárgyában megszavazott 800 frtnyi összegről határozata.

25. Mohol község képviselőtestületének határozatai, az ottani közlegelő és egyéb közös területek felosztása tárgyában létrejött egyezségnek jóváhagyása iránt.

26. Ó-Becse község képviselőtestületének határozata, az ottani kövezési vállalkozó részére egy 20,000 frtről szóló kötelezvénynek kiállítására tárgyában.

27. Uj-Futtak község szabályrendelete, a községi közgyűlési fizetésének megállapítása és a községi jegyzőnek külön díjazása iránt az árpapénztár körüli tendőrök.

28. Bezdán község képviselőtestületének határozata, 120,000 frtnyi törlesztési kölcsön felvehetése iránt, a kincstári uradalomtól megvett italmérsi jognak kifizetése céljából.

29. Sándor község képviselő testületének a gör. kel. temetőhely kibővítése céljából használatra átengedett földterület tárgyában hozott határozata.

30. Csupor Gyula szolgabíró úr jelentése a Némét-, Uj- és Ó-Palánka községekben együttesen alakítandó ipartestület létesítése érdekében.

31. Zenta város folyó évi január hó 18-án 10. sz. a. a mérnöki fizetés felemelése tárgyában hozott határozata.

32. Bikity község jelentése, mellyel fogva Sveipert Tamás bikityi lakost a megye legtöbb adót fizető bizottsági tagjainak az 1886. évre érvénnyel bírandó névjegyzékébe felvétetni kéri.

33. Weiszberger Ignác ó-kanizsai lakos kérvénye, melyben magát a megye legtöbb adófizető bizottsági tagjainak az 1886. ik évre érvénnyel bírandó névjegyzékébe pótlólag felvétetni kéri.

34. Ó-Szivac községének az ottani felelős örökkel az 1885-ik évre kötött szerződése.

35. Déronya községének az ottani felelős örökkel az 1885-ik évre kötött szerződése.

36. Lality község képviselő testületének határozata, az ottani községvezetés kibővítése tárgyában.

37. Nenin Pájo és társai loki lakosok a Lokon 1885. évi július 5-én megejtett előjáróság választása ellen beadott felebbezése.

38. Zenta rendezett tanácsú város 1886. évi költségvetése és Kozics István s társai zentai lakosoknak ez elleni felebbezése.

39. Ó-Futtak község kérvénye 425 frt 17 krnyi beszédhetlen közmunka-váltásdíjak leírásba hozatala iránt

40. Ó-Becse község kérvénye 17 frt 20 krnyi beszédhetlen közmunka-váltásdíjak leírásba hozatala iránt.

41. Ó-Palánka község kérvénye 1079 frt 75 krnyi beszédhetlen közmunka-váltásdíjak leírásba hozatala iránt.

42. Vaskút község kérvénye 64 frtnyi beszédhetlen közmunka-váltásdíjak leírásba hozatala iránt.

43. Turia község képviselő testületének behajthatlan községi adók és egyéb közpénztári követelések leírására vonatkozó határozata.

44. Bezdán község képviselő testületének behajthatlan községi adók és egyéb közpénztári követelések leírására vonatkozó határozata.

45. Községi számadások és költségvetések.

Kelt Zomborban, 1885. évi december hó 5-én.

Az alispán hivatalos távollétében:

Karácson Gyula s. k.,

főjegyző.

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: Bittermann Nándor.

Pályázati hirdetés.

Bács-Bodrogh vármegye zombori szolgabírói járásba kebeleztetett Csonoplya községében üresedésben lévő községorvosi állomásra ezen pályázat hirdettetik és a választás határnapjául 1886-ik évi január hó 20-ik napjának reggeli 10 óraja tüzetik ki.

Ezen állomás 400 frt készpénzfizetés, 20 kr nappali, 40 kr éjjeli látogatási és 20 kr halottvizsgálati díjjal van javadalmazva.

Felhívtnak mindazok, a kik ezen állomást elnyerni óhajtják, miszerint az 1871. évi XVIII. t. c. 74 §-a és 1876. évi XIV. t. c. 140. §-a értelmében, ugy nemkülönbén a magyar és német nyelv bírását tanúsító okmánnyal felszerelt kérvényeiket bezárólag 1886. évi január hó 15-éig ezen szolgabíróságnál benyújtják, mert az ezen határidő után beérkezendő folyamodványok figyelembe vételét nem fognak.

Zombor, 1885. évi december hó 2-án.

Poppovics Dusan,
szolgabíró.

3-2

50 év óta
a bécsi piacon fenálló leghirnevesebb
posztókereskedés nagyban
„a jó pásztorhoz“
azelőtt
Strohschneider Vince
BÉCS,
I., Rothenthurmstrasse 14
eladja teljes raktárát
valódi brünni
gyapjuszövetekben,
maradékokban,
teljes férfi-öltözetre,
éppen elegendő egy teljes öltözetre,
és pedig: kabát, nadrág és mellény minden
szinben és elpusztíthatatlan minőségben, a kö-
vetkező ket legolcsóbb szabott arakon é. p.:
II. minőség egy egész öltözetre 3.50 kr.
I. „ „ „ „ 4.50 kr.

Ezen maradékból minták szét nem küld-
hetők, ellenben kötelezem magam nyilvánosan,
a meg nem felelő árúkat vonakodás nélkül
visszavenni.
A szétküldés **csomagolási költségek**
nélkül történik, az összeg előleges bekül-
dése vagy utánvét mellett. 4-3

Pályázati hirdetés.

Bajsa község jegyzői irodájában egy 300 frt évi fizetéssel rendszeresített írónoki állomás betöltendő lévén: felhívtnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket alólirhoz minél előbb be-
küldjék.

A fenti fizetésen kívül alkalmazhatóság eseten némi mellékletmennyekben is részesül az illető, a kik az adó és egyéb községi munkál-
atokban jártasak, előnyben részesülnek.

Bajsa, 1885. évi november hó 25-én.

Szilvász Janos,
jegyző.

3-3

Póthírdetés.

A zombori kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Jankovics Erzsébet végrehajthatónak Kolompár Boris Ruváné végrehajthatást szenvedő elleni 150 frt tokekövetelés iránti végrehajtási ügyében a zombori 926 sz. tjkvben A + 2751-2753. sz. ház és 309²/₁₀ ölnyi beltelek 746 frt kikialtási árban az 1884. évi 9454. sz. a. első árverést elrendelő végzésben foglalt és már meghirdetett árverési feltételek mellett közárverésen el fog adni és miután a tévesen már egyszer kitűzött árverés meg nem tartatott, az új árverés a kebelbeli telekkönyvi hivatal helyiségében történendő megtartására ezennel 1886. évi január hó 14. napjának d. e. 9 óraja kitűzetik, mely újabb határidő szokott módon meghirdetett rendeltetik.

Zomborban, 1885. évi október 15-én.

A kir. törvényszék telekhatósága.

Ezennel közhírré tétetik, hogy Bajsa községe mellett fekvő dubokai pusztán 822 katasztrális hold szántó és legelő föld 1886. évi ugarolási időtől egy vagy több évre bérbeadandó. Bővebb felvilágosítást ad a tulajdonos.

Szemző István
Zomborban.

3-1

Árverési hirdetés.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Zombori Takarékpénztár végrehajthatónak **Kaufmann Simon örökösei és Kaufmann Hanni** zombori lakosok végrehajthatást szenvedő elleni 25,000 frt tokekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a Zomborban fekvő s a zombori 147 sz. tjkvben Kaufmann Simon és neje szül. Trebitscher Hanni nevének álló A + 365-366 hr. sz. 155. ö. i. számú ház és 183¹⁰/₁₂ ölnyi beltelekre az árverést 53,500 frtban megállapított kikialtási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan **1885. évi december hó 30-ik napján délelőtt 9 órakor** ezen kir. telekkönyvi hatóságnál illetve a kiküldött hivatali helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladati fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárnak 10%-át vagyis 5350 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1. é. n. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1885. évi július hó 30-án.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Széchényi József s. k.,
kir. törvényszéki elnök.

Dr. Dekker Gyula s. k.,
kir. törvényszéki jegyző.

6-4

Árverési hirdetés.

A hódásghy kir. járásbírósa f. évi 3250. polg. sz. alatt kelt végzése folytán alólírott zárgondnok részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a vaizskai uradalmi társaságnál Literáty Ódon és a kulai takarékpénztár által zár és mások által le és felülfoglalt széna, illetve összes szalmatermés kazalok- és baglyánként **f. évi december 13-ik napjának d. e. 10 órájkor Vaiszkán,** az alpári pusztán a szérúskertben készpénz fizetés mellett el fog adni.

Vevő a megvett széna- vagy szalmatermést azonnal átvenni és a vételért a hódásghy kir. járásbírósa gnál letétbe helyezés végett nyomban lefizetni tartozik.

Kelt Vaiszkán, 1885. évi november hó 27-én.

Miháilovits Mihály,
zárgondnok.

3-2

Van szerencsém a n. é. közönség szives figyelmét felhívni saját készítményű

epeszappanomra,

melynek használata által a felbőr nemcsak állandó finomságot nyer, hanem eltávolít **szeplőt, májfoltot** s mindennemű **bőrpattanásokat** is s így egyike a legjobb mosdó-, illetve toiletteszappanoknak. **1 darab ára 25 kr.**

Ez alkalommal felemlitem nagy kelendőségnek örvendő

foltszappanomat,

mely mindennemű **olaj-, zsír-, tinta-, szennyfoltokat** eltávolít. Ara használati utasítással együtt **1 darabnak 20 kr.**

Kapható:

a „sz. háromsághoz“ címzett városi gyógyszerárban.

Zombor, 1885. év december havában.

Saly Antal,
gyógyszerész.

3-2

Bérbeadási árverési hirdetés.

A palánkai kincst. uradalomhoz tartozó újvidék-kamenicai révjognak 1885. évi október 1-től 1891. évi szeptember hó végeig terjedő időre leendő bérbeadása iránt évi 605 frt haszonbér mint kikialtási ár mellett **folyo évi december hó 15-ik napján d. e. 10 órakor a szegedi m. kir. államjóság-igazgatóságnál** zárt írásbeli versenytárgyalás fog tartatni. Az 50 kros bélyeggel és 61 frt bánatpénzzel ellátott zárt írásbeli ajánlatok a mondott óráig az árverező bizottság kezébe, előbb pedig a kir. jóság-igazgatósághoz vagy annak helyetteséhez adandók be. Az ajánlatokban az összeg betűvel és számmal olvashatóan kiirandó s határozottan kijelendő, hogy ajánlattevő az árverési és szerződési feltételeket ismeri s azok minden pontjának magát feltétlenül aláveti. Az árverési és szerződési feltételek a szegedi m. kir. jóságigazgatóságnál és a palánkai kir. kincstári urad. ispánságnál a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők. Megjegyeztetik, hogy bár a szerződés f. évi október 1-je után kötötték is meg, legutóbb igéző mégis köteles a haszonbért f. évi október 1-től kezdve esonkítatlanul megfizetni. Utóajánlatok figyelembe nem vétetnek. Szeged, 1885. december 2. **M. k. államjóságigazgatóság.** Utányomat nem díjaztatik. 2-1

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, miszerint a
szegedi „Ligeti“ gőz-hengermalom
— melynek terményei az 1885-iki budapesti kiállításon kitüntetést nyertek —
főraktárát
Zombor és környékére átvettem, minek folytán oly kellemes helyzetbe jutottam, hogy minden versengésnek elejét vehetem
Számos megbízásokat kérve, maradok teljes tisztelettel
Goldstein Mor,
nagy só-, liszt- és szappan-raktár,
iskola-utca.

Ismet elarusitok előnyben részesülnek.
Ismet elarusitok előnyben részesülnek.

A 87 év óta fennálló
cs. kir. orsz. szabadalmazott
takaró- és pokroc-gyár
előbb Lichtenauer özvegye és fia
bécsi raktára által szétküld
ló-takarókat

190 ctm. hosszuk, 130 ctm. szélesek, elpusztíthatatlan minőségűek, sőtét alappal, élénk sávo-
kal darabja
1 frt 65 krajcár,
csomagolással együtt, telj. költség nélkül.
Csakis a tömeges gyártás és óriási kelendőség folytán vagyunk abban a helyzetben, hogy ezen **ló-takarókat** ily kitűnő minőségben és ily szokatlanul olcsó árakon adhatjuk el. 4-3
Szétküldés utánvét mellett A ml nem tetszik, akadálytalanul visszafogadtatik.
A címre pontosan ügyelendő:
Hauptniederlage Silberstern Wien, I., Rothenthurmstrasse 14.

Pályázati hirdetés.

Pacsér község jegyzői irodájában évi 300 frt havi részletben a község pénztárából előre fizetendő javadalmazással egybekötött írónoki állomásra pályázat nyitattik.

Az állomás azonnal, legkésőbb 1886. január hó 1. é. n. elfoglalandó, mely végső határnapig az eddigi működést, erkölcsi magaviseletet tanúsító okmányokkal felszerelt kérvények alulírothoz beküldendők.

Magyar és szerb nyelven képesített jegyzőjelöltek előnyben részesülnek s a fizetésen kívül alulírott részéről némi mellékjövedelem biztosítottik.

Pacsér, 1885. december hó 5-én.

Kovács Sándor,
jegyző.

3-1

Alkalmazást keres.

Egy a **virág-,** valamint a **gyümölcs-tenyésztésben** jártas kertész, nős, 29 éves, alkalmazást keres. Közlebbi értesítést ad **Goesser Vitus** városi kertész Zomborban.